

Men hvordan kan man nu få løst disse store problemer, vi har med det danske sygehusvæsen? Ja, regeringen har i virkeligheden givet os en håndbog med nogle gode anvisninger, og det er den budgetredegørelse, der er kommet her i maj måned fra Finansministeriet: Finansministeriets Budgetredegørelse 97.

Det er med særlig stor interesse, vi har læst afsnittene om sygehusene og om borgernes frie valg. Vi synes, det er en interessant analyse af sygehusudgifterne, der er foretaget, og særlig glædeligt er det at kunne konstatere, at hvis alle sygehuse blev drevet lige så effektivt som de mest effektive, kunne de producere 20 pct. flere ydelser med uændret ressourceindsats. Det vil med andre ord sige, at der kunne hentes ca. 5 mia. kr. ekstra hjem på denne effektivitetsgevinst – ja, fem hårdt tiltrængte milliarder til at forbedre de sygehuse og den behandling, som vi trænger så umådelig meget til at få forbedret.

Et andet interessant resultat af undersøgelsen fra Finansministeriet er i disse tider, hvor der jo tales så meget om det her mammut sundhedsvæsen, sygehusvæsen, vi skal have i hovedstaden, at de små sygehuse har den bedste udnyttelse af ressourcerne. Og de resultater fra Finansministeriet bliver i virkeligheden bekræftet både af Sundhedsstyrelsen – det har vi hørt ministeren tale om – og også af en undersøgelse, der er foretaget i Sverige.

Et andet interessant afsnit er det afsnit, der omhandler borgernes frie valg. Venstre har i årevis arbejdet på at give borgerne større valgfrihed ved bl.a. at lade pengene følge borgerne. Vi har igen og igen sagt, at den konkurrence, der derved ville opstå, giver langt bedre udnyttelse af de offentlige ressourcer og meget større borgertilfredshed.

I Budgetredegørelsen kan vi læse, at Finansministeriet og regeringen har nøjagtig de samme synspunkter. For der er foretaget undersøgelser, der viser, at på de områder i den offentlige service, hvor borgerne har valgfrihed, er der stor tilfredshed, og på de områder, hvor der ikke er valgfrihed, er der ringe tilfredshed eller faktisk utilfredshed.

Så nævner regeringen, at der er forskellige typer af frie valg, og at der kan være leverandører fra det offentlige og fra selvejende institutioner, fra private firmaer og fra privatpersoner.

Det synes vi jo er interessante tanker, og det, vi går og venter på nu, er, at regeringen nu kommer med et udspil, der også giver borgerne

valgfrihed, når det gælder hospitalsydelser – valgfrihed ikke alene mellem de offentligt drevne, amtsligt drevne, sygehuse, men også mellem de offentligt drevne og private sygehuse. Det må være en nødvendig konsekvens af regeringens egne analyser og undersøgelser, af regeringens egen holdning.

Hvis ikke disse rapporter kun skal samle støv på hylderne, så forventer vi altså, at der kommer et udspil snarest, som giver både bedre tilfredshed for borgerne, for patienterne, og bedre udnyttelse af ressourcerne, og det vil være til gavn for de danske patienter.

Henriette Kjær (KF):

Det passer faktisk Det Konservative Folkeparti meget godt, at denne forespørgsel er rejst. For under valgkampen var regeringen fyldt med gode intentioner og løfter til befolkningen om kortere ventetider og bedre behandling. Regeringen indrømmede, at det stod for dårligt til på landets sygehuse, og nu skulle der også gøres en indsats. Men den ihærdighed, vi så under valgkampen, har været svær at få øje på efter valget. Ventetiderne er for lange, og regeringen virker totalt handlingslammet på området. Den foretager sig i hvert fald ikke noget.

Jeg synes, det er beskæmmende, når jeg modtager breve fra folk, der har ventet urimeligt længe. Senest har jeg modtaget en henvendelse fra en ung pige på 34 år, der har ventet i 3 år på at få en stivgørende rygoperation. Hun blev heldigvis opereret i fredags, men ventetiden var 3 år, og hun nåede da at miste både sit job efter de første 120 sygedage og sin tillid til sygehusvæsenet.

Læger har udtalt, at kapaciteten til den slags operationer er der, hvorfor kan vi så ikke gøre det her lidt bedre?

Ved sidste års finanslov foreslog Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre, at patienter, der står på urimeligt lange ventelister, bør have tilbud om en operation på et privathospital, og vi havde afsat penge i vores forslag, men det var regeringen ikke interesseret i.

Regeringens indsats på sygehusområdet er i det hele taget ikke imponerende, eller måske værre: Det er, som om engagementet i at få ventetiderne bragt ned mangler.

Et andet eksempel er en familie, der har en lille søn, som skal have en øjenoperation, og de har så fået en henvisning fra en øjenlæge. Inden de fik besked fra sygehuset om, hvornår deres søn kunne blive opereret, fik de en pjece ind ad